

for så vidt angår spørgsmålet om de civile agenter.

Det, som lovforslaget lægger op til, er jo netop ikke, at personer, der kommer udefra, eller personer, der er i det kriminelle miljø, skal ind at virke som hemmelige agenter i årevis og begå store lovovertrædelser. Det, der er hele meningen, er jo, at politiagenter, politifolk, der er uddannede til at arbejde under cover, skal have en mulighed for at infiltrere det kriminelle miljø og ikke kun tage dem, der var så dumme at blive snuppet af politiet, men forhåbentlig også få afsløret, hvem der er bagmændene. Fordi vi bor i et lille land, er det mange gange meget vanskeligt for politiagenterne overhovedet at få en introduktion til det her miljø, altså på en troværdig måde at kunne komme ind og arbejde, om man så må sige, bag de kriminelle linjer.

Derfor åbner vi op for, at en civil agent – typisk i form af en person, der er i miljøet i forvejen, og det er sikkert også typisk en person, der i forvejen er meddeler, og jeg kommer tilbage til Politiforbundets høringssvar om lidt – kan medvirke til, at politiagenten kommer ind bagved og arbejder efter agentreglerne.

Så der er altså tale om en udbredt misforståelse, hvis man tror, det er den civile agent, der skal foretage en masse forskellige operationer i det kriminelle miljø på politiets vegne.

Hele ideen med det her lovforslag er sådan set at gøre det muligt for en person, der er uddannet til det, nemlig en politimand, der gør det frivilligt og fuldt ud er vidende om, hvad der foregår, at komme ind i miljøet og opklare sager. Og den risiko – og det er også sagt af alle – som den civile person vil løbe, er altså en risiko, der består i, at man er med til at bestille en vareprøve. Mange af de personer, som man overhovedet kunne tænke sig var en del af det her, er jo personer, som i forvejen agerer meddelere for politiet, og derfor har jeg meget, meget vanskeligt ved at se, at den, synes jeg, næsten overdramatiserede bemærkning, som er kommet fra Politiforbundet, overhovedet er relevant på det her område.

Kl. 15.05

At tale om en forråelse kunne jeg forstå, hvis det drejede sig om en generel brug af civile agenter, hvor dusinvis af civile personer pludselig skulle begynde at begå kriminalitet uden at have haft nogen forbindelse til det kriminelle miljø og uden at vide, hvad risikoen var. Men det er ikke det, der er hensigten med lovforslaget. Hensigten er sådan set, at folk, der allerede

er inden for miljøet, medvirker til, at politiagenterne kommer ind.

Fru Elisabeth Arnold var inde på den succes, som politiet har i dag. Det var jeg faktisk meget glad for at fru Elisabeth Arnold indledte med at nævne, for der er ikke nogen her, der vil påstå, at det her lovforslag er det, der afgørende skal ændre hele rockerbekæmpelsen, for den rockerbekæmpelse foregår faktisk allerede ganske succesrigt. Politiet har fantastisk stor succes, og det er også lykkedes for politi og anklagemyndighed at få opklaret mange forbrydelser.

Man må bare erkende, at det ikke er alt, der bliver opklaret, og det kan være, at det i ganske særlige tilfælde – og jeg tror ikke, dette lovforslag er et lovforslag, der vil blive brugt daglig – vil være nødvendigt, ikke mindst hvis vi skal have fat på de personer, der står allerbagest og trækker i trådene.

Fru Elisabeth Arnold var også inde på hele processen, og den kan man sige meget kritisk om, også det, at der ikke er nedsat et udvalg, der har arbejdet i årevis med tingene. Men jeg må dog sige, at regeringen valgte, at der skulle tages et initiativ på det her område, fordi alle indikationer er, at den organiserede kriminalitet desværre fortsat er på fremmarch i hele Europa.

Man skal selvfølgelig ikke hvile på laurbærene, selv om det går godt. Man skal hele tiden sikre, at vi har det regelsæt, der er nødvendigt. Derfor valgte vi at nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, der arbejdede ganske hurtigt og grundigt.

Men det her lovforslag har jo været sendt i høring, ligesom alle andre lovforslag er blevet det, så ligefrem at sige, at det hele er jappet igennem, mener jeg vil være forkert. Men det er klart, at i sidste ende er det jo Folketinget, der afgør, om det her lovforslag skal vedtages i den her samling. Det er ikke en afgørelse, som regeringen kan træffe, det er en afgørelse, som alene Folketinget kan træffe, og der er det udvalgsbehandlingen i Retsudvalget, der i sidste ende afgør, hvornår det her forslag kommer til anden og tredje behandling.

Til fru Line Barfod, som var inde på det med hele det civile samfund, vil jeg sige, at jeg er meget enig i, at hvis vi virkelig skal rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet til livs – det kunne være de baltiske landes organiserede kriminalitet i Danmark, som visse grupper fra de baltiske lande står bag – er det ikke nok, at vi har et effektivt politi, så skal befolkningen, så skal vi alle gøre noget, og jeg kan godt forstå, at